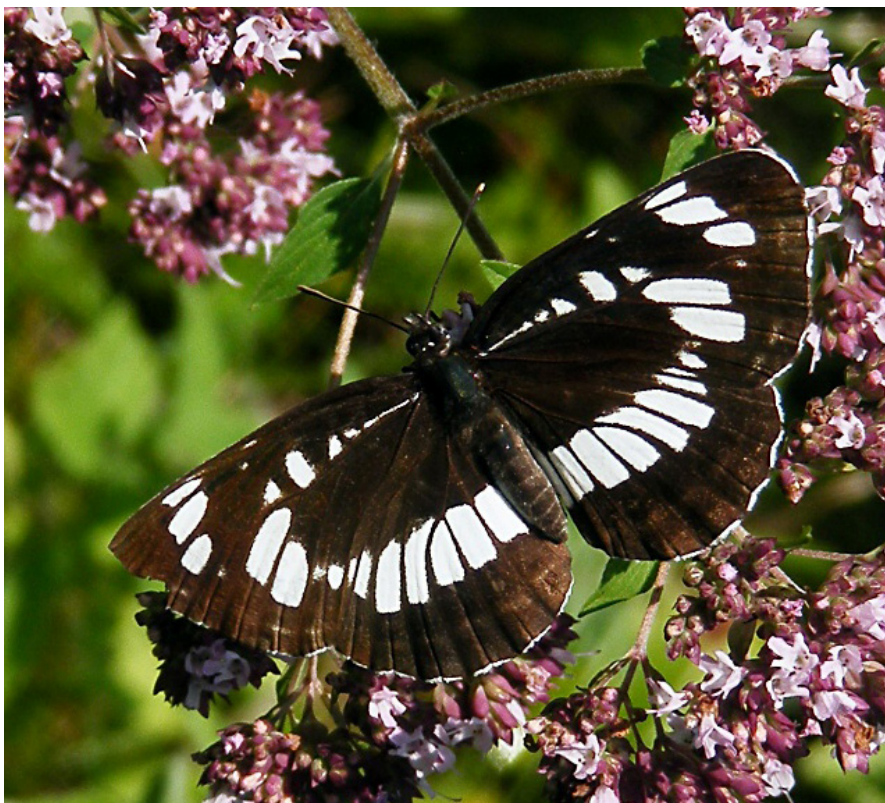

BĚLOPÁSEK TAVOLNÍKOVÝ – ŠÍŘENÍ NEOBVYKLÉHO MOTÝLA VE MĚSTECH

Bělopásek tavolníkový (*Neptis rivularis*) je velmi zajímavý druh celopalearktického motýla, jehož západní hranice areálu probíhá ve střední Evropě. V České republice žije zatím výhradně v jižních Čechách, zvláště na Třeboňsku, Jindřichohradecku, Novobystřicku, tedy v povodí Lužnice, Nežárky a Stropnice až do Novohradských hor, dále po proudu Lužnice po Planou nad Lužnicí a má izolovaný výskyt v povodí Vltavy nad Lipenskou přehradou a na Hornoplánsku. Na Moravě vyhynul v polovině 20. století. Jeho klasickými biotopy jsou rašelinné louky nebo výtopy rybníků s výskytem tavolníku vrboлистého (*Spiraea salicifolia*). Především v některých třeboňských přírodních rezervacích je hojný.

V posledních letech se motýl vyskytuje i ve městech a v různých rekreačních oblastech, zahradách a parcích. Naučil se využívat jako svůj biotop umělé výsadby nepůvodních tavolníků. Na tavolníky kladou samice vajíčka, živí se jimi housenky, které na zimu vytvářejí zápledky (hibernakula) ve svinutých listech, kuklí se také na živné rostlině a dospělci s oblibou sají i nektar těchto rostlin. V současnosti můžete bělopásku pozorovat v červnu a červenci přímo v Českých Budějovicích a v okolních obcích jako např. Srubec, Hodějovice, Dobrá Voda, Rudolfov, Nová Ves, dále pak v Třeboni, Jindřichově Hradci a v okolí Nové Bystřice.

Bělopásek tavolníkový. Zdroj www.biolib.cz

Městská zeleň tak přináší zajímavý potenciál pro ohroženého motýla. Jediné úskalí může způsobovat velkoplošné zastřihávání živých plotů, kdy mohou být ničeny vývojová stadia motýla. Motýl se ale zatím stále šíří

a je jen otázkou času, zda bude historicky znovunalezen na západní Moravě.

Zdeněk Hanč

